

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 127.

Vydána dne 30. prosince 1921.

Obsah: (471.—480.) 471. Zákon, jímž se prodlužují platnost čl. I., č. 3., 4. a 11., zákona ze dne 18. prosince 1919, čís. 1 Sb. z. a n. z r. 1920, a opatření Stálého výboru Národního shromáždění republiky Československé podle § 54 ústavní listiny ze dne 4. srpna 1920, čís. 480 Sb. z. a n., o změně některých ustanovení trestního práva, a jímž se mění další jeho ustanovení. — **472.** Nařízení, kterým se doplňuje a prodlužuje platnost nařízení ze dne 21. dubna 1921, č. 173 Sb. z. a n., o přerušení sporů o splnění peněžitých závazků ve starých korunách v poměru k republice Rakouské. — **473.** Zákon, jímž se prodlužuje platnost zákona ze dne 30. června 1921, čís. 248 Sb. z. a n., o dalším prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických. — **474.** Nařízení o dalším prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických na Slovensku a v Podkarpatské Rusi. — **475.** Zákon o správě sjednocené obce pražské po 1. lednu 1922. — **476.** Zákon, kterým se prodlužuje platnost zákona ze dne 18. března 1921, čís. 120 Sb. z. a n., o poskytování vyživovacího příspěvku rodinám osob vykonávajících činnou službu vojenskou. — **477.** Zákon o zdravotní příirážce ku přímým daním státním, podléhajícím příirážkám, a vytvoření veřejného fondu pro podporu veřejných nemocnic a ústavů léčebných v republice Československé. — **478.** Zákon, jímž se mění a doplňují zákony ze dne 17. prosince 1919, čís. 16 a 17 Sb. z. a n. z roku 1920, a ruší zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 289 Sb. z. a n. — **479.** Zákon o ochraně znaku a názvu Červeného kříže. — **480.** Zákon, jímž upravuje se promlčení práva k vyměření a vymáhání daní a dávek v Podkarpatské Rusi.

471.

Zákon ze dne 22. prosince 1921,

jímž se prodlužují platnost čl. I., č. 3., 4. a 11., zákona ze dne 18. prosince 1919, čís. 1 Sb. z. a n. z r. 1920, a opatření Stálého výboru Národního shromáždění republiky Československé podle § 54 ústavní listiny ze dne 4. srpna 1920, čís. 480 Sb. z. a n., o změně některých ustanovení trestního práva, a jímž se mění další jeho ustanovení.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Opatření Stálého výboru Národního shromáždění republiky Československé podle § 54 ústavní listiny ze dne 4. srpna 1920 o změně některých ustanovení trestního práva, č. 480 Sb. z. a n., bude zníti takto:

§ 1.

Na zločiny krádeže, zpronevěry a podvodu, na něž je hledis k částce vyšší dvou tisíc korun stanoven v §§ 179, 184 a 203 zákona

trestního ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., trest těžkého žaláře od pěti do deseti let, lze užiti sazby těžkého žaláře od jednoho roku do pěti let, jestliže soud, přihlížeje k povaze činu a k znehodnocení peněz, uzná tuto sazbu za dostatečnou.

§ 2.

Podle stejné sazby může býti uložen trest na zločin padělání peněz podle § 1 zákona ze dne 22. května 1919, č. 269 Sb. z. a n., jestliže byl spáchán paděláním kolků, uvedených v zákoně ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., a jestliže tato sazba jeví se býti dostatečnou hleď k povaze činu.

§ 3.

(1) Užije-li soud uvedené trestní sazby, nevylučuje se tím jeho právo trest zmírniti nebo přeměnit podle §§ 54 a 55 zmíněného zákona trestního a podle § 92 zákona trestního, článek V., z roku 1878.

(2) V řízení porotním budiž dána otázka podle § 322 trestního řádu ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., nebo podle § 9 novely o porotních soudech, zák. čl. XIII. z r. 1914, zda jsou zde okolnosti, odůvodňující tuto sazbu trestní.

§ 4.

(1) Učiní-li veřejný žalobce návrh, aby bylo užito zmíněné trestní sazby ve spisu obžalovacím, anebo když rozšíří obžalobu v řízení před sborovým soudem první stolice, anebo v případě § 261 uvedeného trestního řádu, nebo § 318 řádu trestního, zák. čl. XXXIII. z r. 1896, budiž věc rozsoudena sborovým soudem první stolice podle ustanovení, platných pro řízení před těmito soudy.

(2) Při společné obžalobě je tato změna příslušnosti možná jedině, je-li přípustna u všech spoluobžalovaných.

§ 5.

Uzná-li nalézací soud, že navrhovaná sazba není dostatečnou pro čin, který je předmětem obžaloby, prohlásí se nepřislusným, poněvadž věc náleží před soud potní. V tomto případě budiž postupováno podle § 261 trestního řádu ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., nebo podle § 318 trestního řádu, zák. čl. XXXIII. z r. 1896.

§ 6.

(1) Trestný čin, který náleží k příslušnosti sborového soudu prvé stolice, budiž přikázán k rozsouzení jedinému členu tohoto soudu jako samosoudci, jestliže veřejný žalobce navrhnul ve spise obžalovacím (návrhu zastupujícím spis obžalovací) pro všechny obviněné jako hlavní trest ztrátu svobody do šesti měsíců buď samu o sobě, buď vedle trestu peněžitého nebo jedině trest na penězích a jestliže žádný z obžalovaných anebo z jejich obhájců nepodá proti tomu odporu ve lhůtě tří dnů, počítané ode dne, kdy byl obhájci doručen spis obžalovací (návrh zastupující obžalobu). Nemá-li obviněný obhájce, ustanoví mu ho soud k tomu konci z úřední povinnosti.

(2) Návrh takový učiní veřejný žalobce, když přihlédl k povaze činu, po případě též k znehodnocení peněz.

(3) Opatření podle tohoto paragrafu jest přípustno jedině v řízení před řádnými sborovými soudy první stolice a jest vyloučeno zejména u lidových soudů pro potrestání válečné lichvy.

§ 7.

(1) Samosoudce projedná věc podle ustanovení, platných pro řízení před sborovými soudy první stolice. Při tom má práva i povinnosti předsedy i senátu.

(2) Jako hlavní trest smí uložiti jen trest zmíněný v § 6. Překročení tohoto ustanovení je důvodem zmatečnosti podle § 281, č. 11.,

řádu trestního ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., a podle § 385, č. 2., řádu trestního, zák. čl. XXXIII. z r. 1896.

(3) Dojde-li při hlavním líčení k rozšíření obžaloby, prohlásí veřejný žalobce, zda trvá na svém návrhu co do výše trestu.

(4) Obdobně platí i zde ustanovení § 5 tohoto neodkladného opatření.

§ 8.

(1) Ustanovení o sazbách trestních, uvedených v §§ 1 a 2, platí také, soudí-li jmenované tam trestné činy soud vojenský.

(2) Užije-li soud této sazby, má také právo trest zmírniti podle první věty § 125 voj. tr. z., a nevyklučuje se tím jeho povinnost trest zkrátiti podle § 92 voj. tr. z.

(3) Věc, která náleží ku příslušnosti soudu divisiního, může za obdobných podmínek, jak jsou uvedeny v §§ 6 a 7, projednati jeden důstojník justiční jako samosoudce.

§ 9.

(1) Jde-li o krádež, zpronevěru nebo podvod aneb účastenství na krádeži nebo zpronevěře (podle trestního práva, platného na Slovensku a Podkarpatské Rusi, přechovávání věcí pocházejících z krádeže nebo zpronevěry), může veřejný žalobce na místě návrhu podle § 6 navrhnouti potrestání pro přestupek, na Slovensku a Podkarpatské Rusi pro přečin, nebyl-li by čin zločinem při nižší ceně předmětu.

(2) Návrh takový učiní, má-li za to, že hleďíc k povaze činu, znehodnocení peněz a k malé nebezpečnosti pachatele pro cizí majetek je potrestání to dostatečným.

(3) Návrh takový může učiniti již po dojití trestního oznámení, lze jej také učiniti při hlavním přelíčení před sborovým soudem anebo samosoudcem (§ 6), jestliže teprve při tomto přelíčení objevily se okolnosti odůvodňující takový návrh.

§ 10.

(1) Je-li navrženo podle předchozího paragrafu potrestání pro přestupek, nesmí soud jako hlavní trest uložiti trest vyšší ztráty na svobodě než šestiměsíční.

(2) Ustanovení § 7, odst. 2., věty druhé, a odst. 3., platí i zde.

§ 11.

Trestní věci, v nichž do dne účinnosti tohoto neodkladného opatření nebylo zahájeno hlavní

přelíčení, nebo v nichž je nutno hlavní přelíčení opakovati, buďtež projednány podle tohoto neodkladného opatření, učiní-li žalobce dodatečně návrh podle §§ 4 a 6 a nepodá-li v případě § 6 některý z obžalovaných aneb obhájců odporu ve lhůtě třídní, počítané od sdělení tohoto návrhu obhájci. Opravný prostředek jest tu vyloučen.

Článek II.

Platnost čl. I., č. 3., 4. a 11., zákona ze dne 18. prosince 1919, č. 1 Sb. z. a n. z r. 1920, prodlužuje se do dne 31. prosince 1923.

Článek III.

(1) Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1922 a pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1923.

(2) Provedením jeho pověřují se ministři spravedlnosti a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Udržal v. r.

472.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. prosince 1921,

kterým se doplňuje a prodlužuje platnost nařízení ze dne 21. dubna 1921, č. 173 Sb. z. a n., o přerušení sporů o splnění peněžitých závazků ve starých korunách v poměru k republice Rakouské.

Podle §u 1 zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

§ 4 nařízení ze dne 21. dubna 1921, č. 173 Sb. z. a n., má s účinností ode dne 2. května 1921 zníti takto:

Doba, po kterou pohledávky podle tohoto nařízení nemohou býti soudně vymáhány nebo exekucí dobývány, nezapočítává se do lhůt promlčecích ani do lhůt ustanovených ku podání žaloby ani do jiných lhůt, jejichž zmeškání má po zákonu v zápětí právní újmu.

§ 2.

Platnost nařízení ze dne 21. dubna 1921, č. 173 Sb. z. a n., s doplněním v § 1 uvedeným prodlužuje se do 31. prosince 1922.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provede je ministr spravedlnosti v soulase se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.

Habrman v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Tučný v. r.

Černý v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Staněk v. r.

Dr. Dérer v. r.

A. Novák v. r.

L. Novák v. r.

Srba v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

473.

Zákon ze dne 20. prosince 1921,

jímž se prodlužuje platnost zákona ze dne 30. června 1921, čís. 248 Sb. z. a n., o dalším prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Platnost zákona ze dne 30. června 1921, čís. 248 Sb. z. a n., o dalším prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických, se prodlužuje až do 31. prosince 1922.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Vláda se zmocňuje v případě potřeby, aby nařízením platnost zákona prodloužila.

Ministru veřejných prací se ukládá, aby, dohodnuv se s ministrem sociální péče, zákon tento provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Tučný v. r.